

Feminism tuleb ka ees

3. novembril esietendub Estonias Otto Nicolai Shakespeare'i-aimeline koomilis-fantastiline ooper "Windsori lõbusad naised" (1849). Lavastuse muusikaline juht on teatri peadirigent Paul Mägi, dirigent – Jüri Alperthen, kunstnik – Pille Jänes. Lavastajaks ja koreograafiks on külalised Soomest Leena Salonen ja Elsa Sylvestersson.

"Ma pigem päikest külmas kahtlustan kui kerges meeles sind," on Shakespeare'i meestegelane sunnitud abikaasalt andeks paludes tunnistama. Ära tee naisest vangi, ära armukadetse asjata, pigem karda ta arukust, et see ei pöörduks sinu vastu, mees! — nii võtab Shakespeare'i sõnumi kavalehel kokku lavastaja Leena Salonen. Esietenduseelisel pressikonverentsil räägitust võib järeldada, et Saloneni vaateid on tugevasti mõjutanud elu jooksul kohatud enesekindlad ja häbematumad Falstaffid. Iviienmaalikult hakkaja daam kasutab end esitledes kaht ametinimetust — lavastaja ja naine. Paistab, et "Windsori lõbusate naistega" on feminism jõudnud ka eesti muusikateatrisse. Ja ilmselt, nagu teisteski valdkondades, ikka Soome kaudu.

Itaalia kergus, saksa tõsidus

Lavastuse muusikaline juht Paul Mägi: "Härra Nicolai kirjutas selle ooperi just meie teatri jaoks. Selles on tööd peaaegu kõigile Estonia solistidele. Parteiide jaotamine lauljate vahel ei olnud raske, teatris leidub praegu tugev kate igale osale. Hakkame esituskooresseisu vahetama etendusest etendusse, sest lauljate loodud karak-

Naisteatralide vandetöötus? "Windsori lõbusate naiste" kunstnik Pille Jänes ja la

terid on väga erinevad ja nii tekivad tegelaste vahel iga kord uutmoodi suhted. Iga etendus peaks andma isesuguse tulemuse."

Mägi leiab, et Nicolai ooper on väga loomuliku inspiratsiooniga kirjutatud

teos, tempokas ja tuline. "Windsori lõbusates naistes" võib aimata paljusid muusikalisi eeskujusid, autori kogu muusikakogemus on selles läbi seeditud. Kuigi ooperi võtmist repertuaari mõjutasid paljuski teatri vajadused, on

esti muusikateatrisse

lavastaja Leena Salonen.

HARRI ROSPU

siiski tegemist suure muusikalise väärtusega. Nicolai muusika teeb vaheldusrikkamaks Estonia mängukava, milles praegu on ülekaalus itaalia ooperid. Itaalia mõjusid leiab sellestki teosest, kuid Nicolai soovis itaalia ker-

gust ühendada saksa tõsidusega. See on autoril ka õnnestunud."

Erinevalt itaalia lavateostest lauldakse seekord eesti keeles, et mänguline tekst paremini kuulajani jõuaks. Publiku jaoks pakub see ooper ehk

vaheldust maailmale väljaspool teatrit, loodab Mägi.

Kadunud põlvkond

Prooviperiood ei olnud ooperitrupile kerge. Kuna uude etendusse on haaratud peaaegu kogu lauljaskond, keda peab jätkuma ka ülejäänud repertuaari esitamiseks, kippusid päevased proovid ja õhtused etendused üksteist segama. Mitme esilaulja tervis ei pidanud sügisilmadele vastu ning see tegi töö korraldamise veel raskemaks.

Teatrijuht Neeme Kuningas esitas mureliku tähelepaneku, et rahvusoperis puudub 35–45-aastaste lauljate põlvkond. Laulavad vanemad, suurte kogemustega solistid või päris noored, EMA-st tulnud lauljad. Kuningas: "Muusikateater osaleb rahvusvahelises konkurentsis rohkem kui teised teatrid, kuid raha jagatakse kõigile eesti kutselistele teatritele ühtmoodi. Tegelikult tuleks teha kõik selleks, et mööda maailma laiali olevad anded eesti muusikasse tagasi tuua."

Estonia teater tahab jääda rahvusoperiks ja ei ole nõus muutma oma žanrivahekordi ooperi ja balleti kahjuks, kuigi operettide mängimine oleks majanduslikult palju soodsam. Lähematel kuudel jõuavad lavale Prokofjevi "Tuhkatriinu", Hermani "Hallo, Dolly" ja Verdi "Nabucco".

Nii lavastaja Salonen kui koreograaf Sylvestersson avaldasid kartust, et prooviperiood jäigi napiks. Estonia juhtmehed Mägi ja Kuningas on veendunud, et tänu Saloneni täpsele lavastajatööle hakkavad "Windsori lõbusad naised" etenduste käigus õiget ilmet võtma. Kuninga sõnusti: soome lõbusate naiste ja eesti tõsiste meeste ühistöö peaks andma hea tulemuse.

ANNELI REMME